

"HEMEL OP STELTEN"

EEN HEMELS TONEELSTUK IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR

3 DAMES EN 4 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Hans	hemelbewoner/student (20/25)
Peter	hemelbewoner/student (20/25)
Bertus	hemelbewoner/suppoost (58)
Broeder Paulus/Paul	hemelbewoner/museumbezoeker (40/50)
Zuster Valéria/Ria	hemelbewoonster/museumbezoekster (40/50)
Zuster Fenucia/Alida	hemelbewoonster/museumbezoekster (40/50)
Zuster Brocatia/Suzanne	hemelbewoonster/museumbezoekster (20/23)
Stem via microfoon	

(De cijfers tussen de haakjes geven de leeftijden aan)

KLEDING:

In de regie-aanwijzingen wordt aangegeven wanneer er omgekleed moet worden.

Hans en Peter	Komen op in hedendaagse kleding In het eerste bedrijf krijgen ze witte jurken uitgereikt Vanaf derde bedrijf/tweede scène: kleding zoals bij opkomst
Bertus Leegwater	Komt op in overall In het tweede bedrijf krijgt hij een witte jurk uitgereikt Vanaf derde bedrijf/tweede scene: suppoostuniform
Broeder Paulus/Paul	Lange witte jurk. Vanaf derde bedrijf/tweede scene: hedendaagse kleding
Zuster Valéria/Ria Zuster Fenucia/Alida Zuster Brocatia/Suzanne	Lange blauwe jurk Lange blauwe jurk Lange blauwe jurk De drie zusters dragen vanaf tweede bedrijf/tweede scène hedendaagse kleding

NOTE:

De hemelbewoners/sters dragen lange jurken, met daarop een kaartje met pasfoto en persoonlijke gegevens. Beslist GEEN vleugels op hun rug en/of aureolen om hun hoofd. Ze hebben hun blote voeten gestoken in sandalen.

KORTE INHOUD:

Twee vrienden, Hans en Peter, komen in de hemel.

Nadat ze enigszins gewend zijn geraakt aan hun nieuwe situatie en kennis hebben gemaakt met de electricien Bertus Leegwater, besluiten ze een aantal aardse gewoontes in te voeren.

Wanneer men zo 'ver-aardst' is dat de hemel op stelten staat, komen de hemelbewoners tot inkeer en besluiten Hans, Peter en Bertus terug te sturen naar de aarde. Deze hebben daar allerminst oren naar. De leiding is echter onverbiddelijk en wanneer ze niet goedschiks wensen te gaan, dan zal het kwaadschiks moeten geschieden.

DECOR: (tot en met derde bedrijf-eerste scène)

Het toneel stelt een zaal in de hemel voor. In de achterwand is een ingang in de vorm van een poort, die uitzicht biedt op een blauwe hemel. Links en rechts een poort. Links en rechts van de poorten staan zuilen. Rechts staat een bureau, waarop een computer en een telefoon. Linksachter een hemelbed, linksvoor een bank en een tafeltje waarop een schaal met fruit en enkele karaffen met drank en enkele glazen.

DECOR: (vanaf derde bedrijf-tweede scène tot einde toneelstuk)

De ombouw moet zo snel mogelijk geschieden.

Het toneel stelt nu een zaal in een museum voor. Om het hemelbed staan paaltjes, verbonden met een koord, zoals men dat ziet in musea teneinde het publiek op afstand te houden.

Over het bureau ligt een tafelkleed, dat zo groot moet zijn dat het bureau niet meer te zien is.

De computer is weggehaald en daarvoor in de plaats staat een kaarsenstandaard met daarin een kaars. Tevens een pennenbakje waarin veren pennen.

De fruitmand, de karaffen en de glazen op het tafeltje zijn weggehaald. De zitbank kan eventueel worden weggehaald.

Op de achterwand hangt een ouderwets schilderij.

Naast de hemelpoort staat een stoel voor de suppoost.

GELUIDSEFFECTEN:

De 'STEM' moet klinken zoals stemmen in een warenhuis klinken. Bij voorkeur door een microfoon.

Geluid van een computerspel.

Het weerbericht.

Verder kan het toneelstuk met 'hemelse muziek' worden omlijst.

Carl Slotboom,
Amsterdam 1995

Dit toneelstuk is door de auteur herzien in november 2014.

EERSTE BEDRIJF:

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Op de achtergrond klinkt 'hemelse muziek'. Na enkele ogenblikken steekt Hans zijn hoofd om de hoek van de poort die zich in de achterwand bevindt. Komt dan heel voorzichtig op en kijkt verbaasd om zich heen)

HANS Hier ben ik volgens mij nog nóóit van m'n leven geweest. **(Kijkt in de richting van de hemelpoort)** Ik kwam door die poort naar binnen... Maar waar kwam ik eigenlijk vandaan? **(Denkt na)** Vreemd dat ik me dat niet meer herinner. **(Gaat op de rand van het hemelbed zitten)**

PETER **(Steekt zijn hoofd om de hoek van de hemelpoort en komt dan schoorvoetend binnen. Kijkt verbaasd om zich heen)** Krijg nou wat! Waar ben ik nou beland? **(Ziet Hans)** Hé... Hans.

HANS Waar kom jij vandaan?

PETER In ieder geval door die poort, maar waar ik precies vandaan kom kan ik me niet meer herinneren. Ben je hier al lang? **(Peter gaat naast Hans op de rand van het bed zitten)**

HANS Nee, net aangekomen. Opeens stond ik voor die poort en ik weet net zomin als jij waar ik vandaan gekomen ben.

PETER **(Kijkt om zich heen)** Heb je enig idee waar we zijn?

HANS Niet in het minst. **(Wijst naar het bureau)** Een kantoor of zoiets.

PETER Een kantoor met een hemelbed???

HANS Zal wel een directiekantoor zijn. Directeur, secretaresse, afijn je weet wel... Wil je een banaan?

PETER Een banaan? Wat moet ik nou met een banaan?

HANS Wat moet je nou met een banaan?! Opeten natuurlijk!

PETER Ik weet heus wel wat ik met een banaan moet doen.

HANS Nou dan.

PETER Maar ik hoef geen banaan, dank je.

HANS Wil je dan wat drinken misschien?

PETER Een glaasje van dat groene spul lijkt me wel lekker. **(Hans schenkt twee glazen in)** Vreemd dat we niet weten waar we waren voordat we hier aankwamen. Ik heb het gevoel een lange reis te hebben gemaakt en opeens voor die poort terecht te zijn gekomen.

HANS **(Geeft hem het glas)** Hier... proost.

PETER **(Drinkt)** Gatverderrie... wat is dit voor bocht?!

HANS **(Drinkt ook)** Bah! Het lijkt wel een hoestdrankje, niet te drinken zeg!

PETER **(Ruikt)** Volgens mij is het iets met honing of zoiets. Ik neem toch maar een banaan. **(Pakt een banaan en eet hem op)**

HANS Ik zal eens even iemand bellen. **(Loopt naar de telefoon)** Misschien dat we dan wijzer worden.

PETER Wie ga je bellen dan?

HANS Weet ik het, misschien meldt zich iemand aan de andere kant als ik de hoorn van de haak neem. Ik zie wel. **(Neemt de hoorn van de haak en luistert)**

PETER Hoor je wat?

HANS Ja... harpmuziek.

PETER Harpmuziek?! **(Gaat naar Hans en neemt hem de hoorn uit handen)** Vreemd... **(Toetst een aantal nummers in)**

HANS En?

PETER Ik blijf die rottige harpmuziek maar horen. **(Legt op)**

HANS Weet je wat we doen? **(Wijst naar de rechter poort)** Jij gaat kijken wat er achter die poort is, dan kijk ik achter deze poort en dan komen we hier weer terug. **(Lopen allebei in de richting van de poorten, maar kunnen niet verder. Het is alsof ze door een onzichtbare wand worden tegengehouden)**

PETER Het gaat niet... ik kan niet verder.

HANS Ik ook niet... nou moe! **(Komen weer bij elkaar)**

PETER Laten we eens een paar dingen op een rijtje zetten en proberen de zaak te reconstrueren. Die bananen zijn verdomde lekker zeg, ik neem er nog een. **(Neemt weer een banaan)**

HANS Kijk maar uit, straks kun je niet poepen.

PETER We zijn dus allebei door die poort gekomen. Jij was hier eerst en even later kwam ik. Waar wás jij voordat je door die poort kwam?

HANS Geen idee. Jij?

PETER Geen idee.

HANS Dat schiet lekker op. **(Denken beiden na)** We moeten toch érgens vandaan gekomen zijn.

PETER Een rode auto...

HANS Wat zeg je?

PETER Een rode auto.

HANS Wat bedoel je daarmee?

PETER Geen idee, het schoot zo maar in mijn gedachten.

HANS Dat krijg je van al die bananen.

PETER **(Doet zijn ogen dicht)** Wacht eens... Ik zie een rode auto op me afkomen. Doe je ogen dicht en kijk.

HANS **(Doet zijn ogen dicht)** Krijg nou wat! Ik zie hem ook... een rode Porsche... hij rijdt hard... veel te hard.

PETER **(Schreeuwt)** Verdomme Hans! Kijk uit! Gooi je stuur om!

HANS **(Alsof hij een stuur in handen heeft)** Het lukt niet! Ik kan hem niet meer ontwijken! Mijn hemel, alles wordt zwart om me heen... Het lijkt wel alsof ik begin te zweven...

PETER Ja... ik ook. Zou dat van dat drankje komen?

PETER Kan ik me nauwelijks voorstellen. Zo'n smerig drankje kan nooit zo'n heerlijk gevoel bewerkstelligen.

PETER Hans... kijk daar! Die poort!

HANS Je hebt gelijk, dat is de poort waardoor we naar binnen zijn gekomen. **(Doet zijn ogen open)** Nou weten we nog niets.

PETER **(Doet zijn ogen open)** Daar ben ik het niet mee eens. We zagen allebei een rode auto op ons afkomen.

HANS Je zei dat ik uit moest kijken en mijn stuur om moest gooien.

PETER Meteen daarop werd het zwart om ons heen.

HANS Toen begonnen we te zweven en even later stonden we aan die poort.

PETER **(Denkt na en doet zijn ogen dicht)** Wacht... Ik zie een museum... **(Doet zijn ogen open)** Hans, ik weet het! Ik weet het opeens! Denk na, denk goed na. We zijn in een museum en stappen daarna in jouw auto. Plotseling komt die rode Porsche op ons af. Jij kunt hem niet meer ontwijken, alles wordt zwart en we beginnen te zweven.

HANS Ja, zover was ik ook al... maar ga nu eens verder, want je hebt me nog steeds niet verteld waar we hier zijn.

PETER We hebben een aanrijding gehad en men heeft ons naar het ziekenhuis vervoerd.

HANS Ik ben helemaal niet vervoerd, ik ben op eigen gelegenheid hier naar binnen gestapt. Daar... door dié poort.

PETER Als je je wat meer in de politiek zou interesseren zou je weten dat het kabinet drastisch bezuinigt op de gezondheidszorg.

HANS Zo drastisch dat zwaargewonden op eigen gelegenheid naar een ziekenhuis moeten?!

PETER **(Bekijkt Hans van top tot teen)** Je bent helemaal niet gewond, laat staan zwaar.

HANS **(Bekijkt Peter)** Jij ook niet.

PETER Zal ik jou eens wat vertellen?

HANS **(Cynisch)** Hè ja, vertel jij mij eens wat.

PETER **(Gaat op de rand van het bed zitten)** Ik begrijp er geen zak van.

HANS Neem nog een banaan, misschien kom je dan op ideeën. **(Gaat op de rand van het bed zitten)**

PETER Waar we ook zijn, we kunnen er in ieder geval niet uit. Het is alsof iets of iemand ons tegenhoudt zo gauw we door één van die poorten willen lopen.

HANS Misschien hebben we teveel gedronken en hebben we een delirium.
PETER Je bedoelt witte olifanten en zo? **(Wipt op het bed)** Wat een zalig bed zeg. **(Gaait languit liggen)** Héééérlijk gewoon... **(Gaapt)** Aaahhh...

HANS Je gaat niet liggen maffen hoor!
PETER Gewoon even mijn roes uitslapen zodat ik weer terug kan komen in de werkelijkheid. **(Draait zich om)**

HANS **(Schudt Peter heen en weer)** Hé Peter... even d'r bij blijven! **(Op dat moment komen Valéria en Paulus van rechts op)** Oh... goedemiddag ... **(Schudt weer aan Peter)** Hé... wakker worden... we hebben bezoek.

PAULUS Laat hem slapen broeder.
HANS Broeder?
PAULUS Hij zal vermoeid zijn van de reis.
HANS Reis? Welke reis? **(Schudt weer aan Peter)** Hé mafkees, wordt nou eens wakker!

PETER **(Wordt wakker en ziet Valéria en Paulus)** Krijg nou het heen en weer... we zijn in een klooster!

HANS We kunnen het allemaal uitleggen.
VALÉRIA Dat is niet nodig broeder, we zijn op de hoogte.
PETER **(Kijkt naar Hans)** Broeder???

HANS **(Tegen Peter)** Bemoei je er even niet mee, laat mij dit regelen.
(Tegen Valéria en Paulus) Als u dan met alles op de hoogte bent, kunt u misschien even uit de doeken doen hoe wij hier verzeild zijn geraakt.

PAULUS Dat ging vanzelf broeder.
HANS Kunt u niet een beetje duidelijker zijn?! Waaróm zijn we hier en niet onbelangrijk... wáár zijn we hier?

PETER **(Tegen Hans)** Vraag meteen waar de uitgang is broer.
PAULUS Broeder.
PETER Huh?
PAULUS Wij spreken elkaar hier aan met broeder. Broeder en zuster.
PETER **(Tegen Hans)** Volgens mij zijn we bij een sekte terecht gekomen.
HANS Bhagwan?
PETER Ja... zoiets...
HANS Laat mij maar begaan, ik weet hoe je die mensen moet aanspreken. Binnen vijf minuten staan we op straat. **(Tegen Paulus)** Geachte meneer de goeroe, zou je mij even willen verkondigen waar zich in deze ashram de uitgang bevindt?

PAULUS Er zijn hier geen uitgangen broeder, slechts ingangen.
PETER **(Tegen Hans)** Als je het mij vraagt gaat dit langer dan vijf minuten duren broeder.

HANS Nou even niet alles tegelijk meneer de goeroe. U heeft mij kennelijk niet goed begrepen, ik vroeg waar de uitgang is.

PAULUS Daarop heb ik geantwoord dat hier slechts ingangen zijn.
PETER Nou heeft die flauwekul lang genoeg geduurd grappenmaker. U zegt ons nu meteen waar de uitgang is zodat we kunnen vertrekken.

VALÉRIA Veroorlooft u mij broeder Paulus?
PAULUS Gaat uw gang zuster Valéria.
VALÉRIA **(Tegen Hans en Peter. Wijst naar de poort)** Jullie zijn door die ingang naar binnen gekomen?

HANS Ja.
VALÉRIA Wie eenmaal door deze poort is gegaan kan niet meer terug broeder. Het is zoals broeder Paulus reeds gezegd heeft...

HANS Slechts een ingang, ja, dat weet ik nu onderhand wel!
PAULUS Ik geloof zuster Valéria dat wij de heren een verklaring schuldig zijn. Ze schijnen niet te begrijpen waar zij zich bevinden.

HANS Nou, leg dat dan maar eens haarfijn uit. Waar bevinden wij ons dan wel?

PAULUS In de hemel broeder.
HANS In de wát?!

PETER (Tegen Hans, alsof het heel normaal is) In de hemel, dat hoor je to... (Kijkt dan heel verbaasd) Wáár zegt u?! In de hémel?!

VALÉRIA Ja, in de hemel broeder.

HANS Nou even niet alles tegelijk. Nog een keer graag. Waar zijn we?

PAULUS Zoals zuster Valéria al zei: in de hemel. (Peter pakt een banaan) Jullie willen me toch niet vertellen dat jullie nog nooit van de hemel hebben gehoord?

HANS Eh ja... wel eens van gehoord... (Tegen Peter) Houdt alsjeblieft op met die bananen, ik word er bloednerveus van, je lijkt wel een aap!

PETER Broeder, broeder... wat een taal en dat in de hémel.

HANS Loop naar de hel met je hemel! Ik begin er genoeg van te krijgen als een idioot te worden behandeld door een stelletje sekteleiden in een lange jurk! Ik wil naar huis en wel onmiddellijk!

VALÉRIA Je bent thuis broeder, je reis is ten einde. Maar ga eerst even rustig zitten dan zal ik het uitleggen.

HANS (Geïrriteerd) Graag...

VALÉRIA (Wijst naar de poort in de achterwand) De poort waardoor jullie zojuist naar binnen zijn gekomen is de hemelpoort. Wie eenmaal door deze poort naar binnen komt kan er niet meer uit, het is slechts een ingang.

HANS Dat zou ik dan maar eens snel veranderen als ik u was want dat bevalt me niets.

VALÉRIA Deze ruimte is het voorportaal van de hemel of zoals je wilt: het hiernamaals.

PETER Het hierna...?

HANS Maar daar kom je toch alleen wanneer je...?

VALÉRIA Zeer juist broeder, alleen wanneer de mens komt te overlijden.

HANS Overlij...? Bedoelt u... wilt u zeggen dat we... dat we dood zijn?

VALÉRIA Het aardse leven heeft opgehouden, jullie zijn overleden en aangekomen in de hemel.

PETER (Kijkt naar zijn banaan) Die banaan smaakt opeens zo raar. (Legt een halve banaan op de fruitschaal terug)

HANS (Tegen Valéria) Ja maar luister nou eens...

PETER (Kijkt naar de bananen) Ik begrijp het niet. Hij komt toch van dezelfde tros en die anderen waren wel lekker.

HANS Houdt alsjeblieft op met je gemakker over die banaan! Ik sta hier zo dood als een pier te wezen en jij zemelt over pisangs! Bovendien eten dooien geen bananen!

PETER Ik voel me springlevend.

HANS Je hebt toch gehoord wat zuster Valériaan heeft gezegd, je bent dood, morsdood, dooier kan niet!

PETER Over dood zijn heb ik toch altijd een heel andere voorstelling gehad.

VALÉRIA De mensen weten niet waar ze over praten. Jullie kunnen je niet voorstellen hoeveel moeite wij hier altijd hebben om ze aan het verstand te brengen dat ze dood zijn.

HANS Nou... om u de waarheid te zeggen...

PAULUS Je twijfelt nog steeds?

HANS Als ik heel eerlijk moet zijn...

PAULUS Laat ze kijken zuster Valéria, dat zal ze overtuigen.

VALÉRIA Kom eens mee. (Valéria loopt naar de hemelpoort. Hans en Peter gaan mee) Kijk naar beneden en vertel wat je ziet.

PETER (Kijken naar beneden) Verrek Hans, die rode Porsche!

HANS Tegen een andere auto geknald. Krijg nou wat! Dat is mijn auto! Goeie genade, de hele voorkant in de puin, dat gaat een lieve duit kosten!

PETER Ze breken je auto open Hans.

HANS Welja! Alsof de schade al niet groot genoeg is! (Roept) Hé, hé... een beetje voorzichtig graag!

VALÉRIA Het heeft geen zin broeder, ze horen je niet.

PETER (Wijst naar beneden) Hans... kijk daar! Maar... maar dat zijn wij... daar... op de grond!

HANS Ze leggen dekens over ons heen.
VALÉRIA Dat was het. **(Neemt Hans en Peter weer mee de kamer in. Deze gaan verbijsterd op de rand van het bed zitten)**

HANS Ik heb weleens betere films gezien.
PAULUS Het waren de laatste beelden uit de film des levens. Het spijt me dat we jullie op deze manier hebben moeten overtuigen van het feit dat jullie gestorven zijn.

PETER Goeie genade. Als ik het niet met mijn eigen ogen had gezien, zou ik het niet geloven. Mag ik nog eens kijken?

PAULUS Ja hoor, ga je gang.
PETER **(Loopt naar de poort en kijkt naar beneden)** Ik zie niets, alleen maar blauwe lucht.

PAULUS Dat klopt. Je hebt gezien wat je moest zien en daarmee is de verbondenheid met de aarde ten einde.

HANS En wat gebeurt er met mijn auto?
VALÉRIA Over een paar dagen is dat van generlei belang meer.
PETER Dan kent u Hans nog niet, zijn auto is heilig.
VALÉRIA Over een paar dagen zijn alle aardse lusten en lasten verdwenen en telt uitsluitend de wet van het hemelrijk.

PETER Maar we kunnen toch wel terug... er zal toch wel een bus of zoiets gaan?

HANS Dat zal een paar strippen kosten.
PAULUS Leg het ze uit zuster Valéria.
VALÉRIA Er is geen weg meer terug, het verblijf in de hemel is eeuwig.
HANS Eeuwig? Dat is wel héél erg lang.
PETER **(Kijkt om zich heen)** Ik had me de hemel heel anders voorgesteld.
PAULUS Dit hier is slechts het voorportaal. De eigenlijke hemel bevindt zich verderop.

PETER Wanneer gaan we daar heen?
HANS Doe alsjeblieft niet zo enthousiast!
PAULUS Eerst moeten er een aantal formaliteiten worden geregeld. De gebruikelijke procedure. Inschrijving, IDkaart, bedrijfskleding en wat verder zoal komt kijken.

PETER En als dat achter de rug is kunnen we dan naar de hemel?
VALÉRIA Nee, voorlopig blijven jullie hier, jullie zullen tenslotte ingewerkt moeten worden. Bovendien zullen jullie moeten wennen aan jullie nieuwe situatie.

HANS **(Cynisch)** Ik ben hier al helemaal gewend en ben hard aan verandering toe.

VALÉRIA Na de inwerkperiode komen jullie dan op afdeling één. Hier wonen de geesten die de eerste inwerkperiode goed hebben doorstaan maar af en toe nog aardse behoeften hebben. Ook hier volgt een inwerkperiode.

PETER Dat gaat jaren duren met al die inwerkperiodes.
PAULUS Jaren is een aards begrip. Het fenomeen tijd is hier niet aanwezig, we kennen het niet.

VALÉRIA Na de verschillende inwerkperiodes kunnen jullie dan doorstromen.
PETER Doorstromen?
VALÉRIA Naar de eigenlijke hemel, het paradijs.
PETER En hoelang duurt dat voordat het zo ver is?
VALÉRIA Dat hangt van een aantal factoren af.
PETER Zoals?
VALÉRIA Hoe jullie gedrag op aarde was bijvoorbeeld.
HANS Ik hoor het al, die inwerkperiode komen wij nooit door.
PETER Moeten we al die tijd in deze ruimte blijven?
VALÉRIA In deze ruimte en de ruimte die hier achter ligt. **(Wijst naar de opening aan de rechterkant)** Zo en wanneer jullie verder geen vragen meer hebben zullen we nu overgaan tot het regelen van de formaliteiten.

STEM Zuster Valéria, afdeling vijf, toestel twaalf alstublieft.
HANS **(Kijkt om zich heen)** Verrek, het lijkt V & D wel.

VALÉRIA Momentje alsjeblieft. **(Loopt naar de telefoon en toetst een nummer in)** Met zuster Valéria, ik werd zo-even opgeroepen.

HANS Hoe kan dat nou? Toen ik die telefoon opnam hoorde ik alleen harpmuziek.

PAULUS Over een tijdje zullen jullie ook met dit toestel kunnen bellen, daarvoor is het nu nog te vroeg.

VALÉRIA **(In de telefoon)** Goed, ik kom er aan. **(Legt op)** Een onenigheid op afdeling vijf. Broeder Paulus zal de formaliteiten regelen. **(Gaat links af)**

PAULUS We beginnen met de inschrijving. **(Gaat achter de computer zitten)**

PETER Die computer ziet er anders helemaal niet hemels uit. Ik heb op aarde precies dezelfde.

PAULUS Hij was van broeder Valentijn. Hij had hem net gekocht, liep er mee de winkel uit en kreeg een hartverlamming. Hij had hem onder zijn arm toen hij hier aankwam. Het was even wennen, maar het blijkt toch heel praktisch te zijn. **(Tegen Hans)** Zo, wanneer je me nu even je postcode en je huisnummer zou willen geven.

HANS **(Verbaasd)** Mijn postcode en huisnummer?

PETER **(Tegen Paulus)** U weet toch wel zeker dat we hier in de hemel zijn hè?

HANS Duizend acht en dertig PL, honderd acht en negentig.

PAULUS **(Begint te typen)** Duizend acht en dertig Petrus Ludovicus, honderd acht en negentig... Ja, hier heb ik de gegevens. Wanneer je zo vriendelijk zou willen zijn even te controleren of alles klopt.

HANS **(Kijkt op het scherm)** Hoe is het mogelijk?! Ik sta zelfs in de hemel geregistreerd.

PETER De belasting komt hier toch niet achter hoop ik?

PAULUS **(Tegen Peter)** Jouw postcode en huisnummer graag.

PETER Duizend negen en veertig KB, nummer tien.

PAULUS **(Begint weer te typen)** De computer staat in verbinding met de ponsafdeling. Jullie ponskaartje wordt gedrukt en dat kunnen jullie straks afhalen aan de balie.

HANS Bij uw volgende bezoek meebrengen graag.

PAULUS Nou, de inschrijving is geregeld. Het ponskaartje wordt gedrukt en de IDkaart zal ik jullie straks geven. Bewaar hem goed, verlies of diefstal betekent dat je een nieuwe aan moet schaffen en we berekenen hiervoor tien euro administratiekosten.

PETER Wat gaat er nu gebeuren?

PAULUS Om te beginnen krijgen jullie andere namen.

HANS Dat is helemaal niet nodig, ik ben heel tevreden.

PAULUS Het spijt me, aardse namen worden hier niet gebruikt. Vanaf nu is jouw naam broeder Johannes en jouw naam is broeder Petrus.

HANS Ja maar luistert u nu eens...

PAULUS Je zult nog een hoop moeten leren broeder Johannes.

HANS Vindt u het gek? Ik kom tenslotte niet alle dagen in de hemel.

PAULUS Jullie krijgen tijdens de inwerkperiode een begeleidster. Zij helpt jullie met alle voorkomende vragen en problemen.

PETER Een soort hostess dus.

PAULUS Ze maakt deel uit van de i.n.b.

PETER De i.n.g.... dat is toch een bank?

PAULUS I.n.b., inwerkgroep nieuwe bewoners. Ze is heel kundig, jullie zullen zeer tevreden zijn. Ik zal haar straks hierheen sturen. Eerst zal ik de bedrijfskleding halen.

HANS De wat?

PAULUS De mannen dragen wit, de vrouwen blauw.

PETER Ik ben anders helemaal niet van plan om in zo'n belachelijke jurk te gaan lopen.

PAULUS Er zal toch echt niets anders opzitten, aardse kledij is niet toegestaan. Je zult zien dat je er heel gauw aan gewend bent broeder Petrus. Bovendien is het heerlijk fris om de kuiten.

PETER En wat gebeurt er met onze kleren?
HANS Krijg je terug als je weer naar huis mag.
PAULUS Aardse kleding gaat naar de naaikamer en wordt gebruikt voor andere dingen, zoals kussens, overtrekken voor stoelen en banken enzovoort.

PETER Die spijkerbroek is anders wel gloednieuw!
PAULUS Wanneer jullie mij nu voor een ogenblik willen verontschuldigen, ik ben zo weer terug.

HANS Haast je niet, we hebben de tijd.
PETER We kijken niet op een eeuw.
PAULUS Het zal jullie hier bevallen. **(Paulus af)**
PETER **(Cynisch)** Ja... éinig...
HANS Dit is toch werkelijk... Wat een komedie. Zal ik jou eens wat vertellen? Wij worden zwaar in de maling genomen. De hemel! Heb je het ooit zo zout gegeten?!

PETER Ik kreeg anders sterk de indruk dat je geloofde wat er allemaal verteld werd.

HANS Dat deed ik voor onze eigen veiligheid. Je moet gestoorden nooit tegenspreken, dan worden ze agressief en weten ze niet meer wat ze doen, met alle gevolgen van dien.

PETER Die twee leken me anders helemaal niet zo gestoord.
HANS Doe me nou toch een lol Peter, die twee zijn totaal geschift, helemaal geflipt! We zijn in een gekkenhuis terecht gekomen, een psychiatrische kliniek.

PETER Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn.
HANS Je wilt me toch niet gaan vertellen dat je gelooft in deze flauwekul hè?!

PETER Eerlijk gezegd wel.
HANS Peter, doe me nou toch een plezier! Jij hebt toch ook gezien dat die twee niet goed bij hun hoofd zijn?!

PETER Die indruk kreeg ik niet. Hetgeen ik door die poort heb gezien heeft me overtuigd.

HANS Je bedoelt die aanrijding met die rode Porsche? Een goedkope truc, meer niet. Net als met die telefoon. **(Loopt naar de telefoon)** Let op, dan zal ik je het bewijs leveren. **(Neemt de hoorn van de haak)** En?

PETER Harpmuziek... **(Legt neer)**
HANS Probeer het te accepteren Hans.
PETER Johannes.
HANS Wat?
PETER Je hebt toch gehoord wat die vent zei, mijn naam is Johannes, broeder Johannes.
HANS Goed, jij je zin... broeder Johannes. Probeer in ieder geval te accepteren dat we dood zijn.
HANS Ja maar...
PETER Morsdood, zo dood als een pier.
HANS Ja maar dood zijn voelt toch heel anders?
PETER Dat kun jij helemaal niet weten, je bent het vandaag voor het eerst.
HANS Desondanks. Neem nou maar van mij aan dat we in de maling worden genomen. Ik weet niet wat jij doet, maar ik ga naar huis.

PETER We hebben geprobeerd onder die poorten door te lopen en dat is niet gelukt weet je nog wel?

HANS Als we niet in de maling worden genomen dan is het gewoon een droom waaruit we straks weer wakker worden en dat wordt hoog tijd want ik heb schoon genoeg van deze flauwekul!

PAULUS **(Komt op met Fenucia. Paulus draagt twee witte jurken)** Dit zijn de nieuwelingen waarvan ik u verteld heb zuster Fenucia. Broeder Johannes en broeder Petrus.

HANS **(Tegen Peter)** Wees vriendelijk tegen ze, maak ze niet kwaad, geef ze in alles gelijk, des te eerder laten ze ons gaan.
FENUCIA Ik ben zuster Fenucia, afdelingshoofd, afdeling één.

HANS (Tegen Peter) Godzijdank, een verpleegkundige.

FENUCIA Ik hoorde van broeder Paulus dat jullie startproblemen hebben.

PETER Startproblemen is niet het juiste woord. We zijn er nog niet helemaal aan gewend om dood te zijn.

FENUCIA Het aardse inruilen voor het eeuwige is een hele stap broeders, daaraan te wennen vraagt tijd. Maar tijd hebben jullie... eeuwen en eeuwen...

HANS Ja... en alles went nietwaar? Zelfs dood zijn.

PETER Als je het maar lang genoeg bent.

HANS (Neemt Fenucia mee) Ik begrijp dat u het spelletje meespeelt in het bijzijn van de patiënten zuster, ze kunnen tenslotte zeer agressief worden. (Met een blik naar Paulus) Ik begrijp het volkomen, hij ziet er niet ongevaarlijk uit. Maar er is hier toch een vergissing in het spel. Wij horen hier niet. Wij zijn heel normaal als u begrijpt wat ik bedoel. Als u ons nu even zegt waar de uitgang is dan zijn wij verdwenen.

PETER (Komt er bij staan) Mijn vriend heeft nog steeds niet begrepen dat we...

HANS (Duwt Peter in de richting van het bed) Bemoei je er even niet mee wil je?! Neem een banaan en ga zitten. Zuster Venetië wilde me zojuist uitleggen waar de uitgang is zodat we er vandoor kunnen.

FENUCIA Fenucia, mijn naam is zuster Fenucia.

HANS Vind ik ook goed. Nou, waar is die uitgang?

FENUCIA (Tegen Paulus) Ze hebben gekeken broeder Paulus?

PAULUS Ja zuster Fenucia, ze hebben alles gezien.

FENUCIA Een moeilijk te overtuigen geest deze broeder Johannes. We zullen hem goed moeten begeleiden.

PAULUS Zuster Brocatia zal die taak op zich nemen.

FENUCIA Zuster Brocatia?

PAULUS Ze heeft een uitstekend stagejaar achter de rug, louter voldoende.

FENUCIA Heeft ze al eens eerder nieuwelingen ingewerkt?

PAULUS Tot nu toe alleen onder begeleiding, dit wordt haar eerste zelfstandige project, maar ik sta er voor in dat het vlekkeloos verloopt. Bovendien houden zuster Valéria en ik een oogje in het zeil.

FENUCIA Als u zegt dat het goed komt dan vertrouw ik daar op broeder Paulus.

HANS (Schreeuwt) En nu heb ik genoeg van die flauwekul! Waar is de uitgang?! En snel een beetje anders gebeuren er ongelukken! Zijn jullie nou helemaal van de pot gerukt!

FENUCIA Broeder Johannes, wind je toch niet zo op.

PETER Denk aan je hart.

HANS Mijn hart?! Laat me niet lachen man! Dat staat al uren stil! Ik ben dood, weet je wel?! Morsdood!

PAULUS Wanneer jullie eenmaal de bedrijfskleding aan hebben en over de afdeling zijn rondgeleid, zullen jullie je al veel beter thuis voelen.

(Tegen Hans) Maak je geen zorgen, alles komt goed broeder. Gaan jullie mee?

HANS Ik pieker er niet over!

PETER Doe nou even niet zo eigenwijs, werk nou een beetje mee broeder Johannes.

HANS Als je nog één keer broeder Johannes tegen me zegt sla ik je tegen de vlakte!

FENUCIA (Gaat voor Hans staan) Kijk me aan broeder Johannes, kijk me diep in m'n ogen... en slaap... dieper en dieper... (Hans wordt heel rustig, houdt zijn ogen echter geopend. Fenucia zegt met harde stem) EN NU ALS DE DONDER OPGEHOEPELD NAAR HIERNAAST! (Paulus, Peter en Hans vliegen de kamer uit. Fenucia, geschrokken van zichzelf, zegt heel gegeneerd) Oh... pardon... (Gaat snel af)

VALÉRIA (Komt samen met Brocatia van links op) Het zal geen eenvoudige taak worden zuster Brocatia. Vooral broeder Johannes heeft aanpassingsproblemen, broeder Petrus is al een beetje aan het idee

gewend.
BROCATIA VALÉRIA Het is ook een hele overgang en dan zo plotseling.
U kent de procedure. De eerste dagen aardgebonden projecten. Televisie kijken, krantje lezen, discootje... afijn u weet wel. Heel langzaam minderen met alles, totdat de aardse behoeften zo goed als verdwenen zijn en ze overgeplaatst kunnen worden naar afdeling twee.

BROCATIA VALÉRIA Het is me volkomen duidelijk. Waar zijn ze eigenlijk?
Ze worden op dit moment rondgeleid over de afdeling. Het is u bekend dat leerlingen de hier achter liggende ruimte **(Wijst naar links)** niet mogen betreden?

BROCATIA VALÉRIA Vanzelfsprekend.
Dan wens ik u veel succes en niet vergeten: elke avond een rapport.

BROCATIA VALÉRIA **(Valéria rechts af)**
Lieve hemel, dat mens doet net alsof ik achterlijk ben. Dit niet vergeten, dat niet vergeten. **(In de richting van de poort waar Valéria zojuist is afgegaan)** Doe het zelf als je denkt dat je het beter kunt. **(Kijkt door de poort)** Dat rondleiden zal nog wel even duren. **(Draait zich om en pakt iets onder haar jurk vandaan. Ze gaat op de rand van het bed zitten en dan pas ziet het publiek dat ze een Privé of Story in haar handen heeft. Ze gaat zitten lezen)** Dat is het voordeel als je op de afdeling aankomst werkt. Je bent er als eerste bij als de nieuwelingen aankomen. Neem nou vorige week. Die man had net een nieuwe cd speler gekocht. Hij loopt met dat ding de winkel uit, komt onder een auto en komt met cd speler plus tien fantastische cd-tjes hier binnen. Te gek gewoon. **(Gaat languit op het bed liggen lezen. Hans en Peter komen op. Beiden dragen een lange witte jurk, waarop een kaartje met pasfoto en persoonlijke gegevens is bevestigd. Brocatia komt langzaam overeind)**

HANS PETER HANS PETER **(Bekijkt zichzelf)** Nou, daar gaat 'ie dan zei de gek.
Zit best lekker zo'n jurk.
Het tocht als de hel, ik heb een ijskouwe kont.
Na een paar dagen merk je daar niets meer van, dan ben je er helemaal aan gewend.

HANS Een paar dagen? Vergeet het, dan ben ik allang weg! Ik ga onmiddellijk op zoek naar de uitgang.

PETER HANS Je blijft maar volhouden hè?
Dat jij nou zo goed gelovig bent, ik ben het niet en ik zeg je nogmaals dat we zwaar in de veiling worden genomen. Maar je gaat je gang maar, zo gauw ik die uitgang heb gevonden ben ik verdwenen.

PETER Als je in die jurk op straat verschijnt, word je meteen opgesloten. **(Kijkt om zich heen)** Volgens broeder Paulus zou die inwerkjuffrouw hierheen komen.

HANS BROCATIA HANS PETER HANS PETER BROCATIA Ik laat me niet inwerken door zo'n overjarige troel.
(Vanaf het bed) Hallo...
Wat nou weer?!
(Met een hoofdknik naar het bed) Daar... op het bed...
Goeie hemel, dat is niet mis.
Zou dat die inwerkster zijn?
(Komt van het bed en loopt naar Hans en Peter) Mijn naam is zuster Brocatia. Jullie zijn broeder Petrus en broeder Johannes neem ik aan.

HANS PETER HANS **(Eén en al charme)** Klopt als een zwerende vinger schoonheid.
(Cynisch) Mijn vriend wil graag weten waar de uitgang is.
(Verbaasd) De uitgang? Zeg ben jij nou helemaal! Die uitgang kan wachten, die loopt niet weg.

PETER HANS BROCATIA HANS En daarstraks had je zo'n haast?
Dat was daarstraks... nu niet meer wijsneus.
Ik ben jullie inwerkster, jullie begeleidster.
Mijn vriend voelt zich al helemaal thuis, die hoeft niet meer ingewerkt

te worden. We zetten hem met een banaan in een hoekje en je hebt geen kind meer aan hem. Ik ben degene die de problemen heeft, dus we kunnen meteen beginnen schat.

BROCATIA **(Met enige nadruk)** Mijn naam is Brocatia, zuster Brocatia.

HANS Geen enkel probleem schoonheid.

PETER Je moet hem maar niet kwalijk nemen, hij is nog niet helemaal aan de situatie gewend.

BROCATIA Daar hebben de meeste nieuwelingen moeite mee.

HANS Moeite? Hoe kom je daar nu bij? Toen ik hier aankwam dacht ik bij mezelf: hè... lekker... dood... weer eens iets anders. Ik zal je nog eens wat vertellen, ik voel me als lijk véél beter dan levend! Nee, ik ga d'r voor! Tsjakka!

PETER **(Zachtjes tegen Hans)** Gedraag je. Bovendien heb je verkering.

HANS Verkering? Man wat moet Claudia nou met een dooie. Bovendien word ik overmorgen gecremeerd.

PETER **(Met een vies gezicht)** Hè gatverderrie, heb je geen verhaal dat goed afloopt?! **(Tegen Brocatia)** Woon eh... ben eh... ben je hier al lang?

BROCATIA Drie eeuwen.

PETER **(Heel verbaasd)** Drie eeuwen?

HANS Dat zou je niet zeggen meid, je bent goed geconserveerd.

BROCATIA In de hemel wordt niemand ouder, we behouden de eeuwige jeugd.

HANS **(Geeft Peter een elleboogstoot)** Dat belooft wat.

PETER Houdt nou toch eens even op man.

HANS Wat ben jij een dooie zeg.

PETER Een dooie? Zeg, worden we lollig?!

BROCATIA Broeder Paulus en zuster Valéria hebben al het één en ander verteld nietwaar?

PETER Dat klopt.

HANS Ik heb er niets van begrepen, dus als je het mij nog eens even rustig uit zou willen leggen.

BROCATIA Tijdens de inwerkperiode mogen jullie uitsluitend hier en in de ruimte daar **(Wijst naar rechts)** verblijven. Andere ruimtes zijn voor jullie afgesloten.

PETER **(Loopt naar rechts en wil onder de poort door. Het lijkt erop dat hij wordt tegengehouden)** Het lijkt erop dat we niet op eigen gelegenheid hier naar binnen kunnen. Met broeder Paulus lukte het daarstraks wel.

BROCATIA Ga eens even onder de poort staan. **(Peter en Hans gaan onder poort staan met hun gezicht naar de daarachter liggende ruimte. Brocatia komt achter hen staan en legt haar handen op hun hoofden)** Zo, nu hebben jullie de mogelijkheid op eigen kracht de ruimte te betreden.

HANS **(Loopt onder de poort door)** Hé, kijk mij nou, het lukt. **(Komt weer terug)** Dat is gaaf schoonheid, die truc moet je mij ook leren.

BROCATIA Voorlopig nog niet, dat komt pas tijdens de inwijding.

PETER Inwijding?

BROCATIA Nadat jullie de verschillende stadia met goed gevolg hebben afgesloten, worden jullie ingewijd en krijgen jullie de titel: hemelbewoner eerste klas. Vanaf dat moment kunnen jullie gebruik maken van de hele hemel.

HANS Welke titel hebben nu?

BROCATIA Leerling.

PETER Ik begrijp alleen niet dat wij hier moeten blijven tijdens onze inwerkperiode, dit lijkt toch meer op een kantoor.

BROCATIA We zitten midden in de verbouwing, daarom hebben ze de computer hier zolang neergezet gezet en worden de nieuwelingen hier ingeschreven.

HANS En slapen, waar doen we dat?

BROCATIA **(Wijst naar het hemelbed)** Daar.

HANS Je bedoelt... bedoel je dat ik met hem in één bed moet liggen?

PETER
BROCATIA

Kan jou het schelen jöh... dooien onder elkaar.
Het komt allemaal door die verbouwing. Hele zalen worden gerenoveerd en er worden aanleunwoningen gebouwd. We hebben te kampen met woningnood.

PETER

Zo langzamerhand begin ik me af te vragen of het in de hemel wel zo anders is als tijdens het leven op aarde.

HANS
BROCATIA

En waar woon jij?

Tijdens jullie inwerkperiode woon ik in de ruimte hier achter. **(Wijst naar links)**

HANS
BROCATIA

Kunnen we daar ook naar binnen?

(Veelbetekenend) Nee, dat kunnen jullie niet... Zo en nu laat ik jullie voorlopig alleen want ik heb nog het één en ander voor te bereiden. **(Gaat af)**

HANS

(Met een blik op de poort waardoor Brocatia is af gegaan) Wat een hémelse meid! Wát een engel! **(Tegen Peter)** Zal ik jou eens wat vertellen? Dood zijn is fantástisch !

EINDE EERSTE BEDRIJF